

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **V. S.**, zastoupeného Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2019, č. j. 31 A 265/2017 – 75,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal prostřednictvím své právní zástupkyně ke zdejšímu soudu dne 26. 6. 2019 blanketní kasační stížnost, jíž brojí proti rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 29. 5. 2019, č. j. 31 A 265/2017 – 75. Uvedeným rozsudkem krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalované, kterým tato zamítla jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 28. 5. 2014, č. j. OAM-78364-24/DP-2012, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání – účast v právnické osobě, a současně toto rozhodnutí potvrdila.

[2] Stěžovatel spolu se svým podáním nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. On ani projednávaná věc není přitom od soudních poplatků osvobozen [srov. § 11 odst. 1 a 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele, prostřednictvím jeho právní zástupkyně, k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost vyzval výrokem I. usnesení ze dne 1. 7. 2019, č. j. 3 Azs 230/2019 – 10. Toto usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupkyně stěžovatele Mgr. Pavlíně Zámečnickové dne 9. 7. 2019. Lhůta k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost tak začala stěžovateli plynout dne 10. 7. 2019 a marně uplynula dne 24. 7. 2019. Stěžovatel přes uvedenou výzvu nicméně soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil.

[3] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že „[s]oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[5] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a byl též poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Pouze pro doplnění zdejší soud dodává, že i v případě, kdy by zde nebyl dán důvod k zastavení řízení, nemohl by se kasační stížností zabývat po věcné stránce, neboť by byl nucen přistoupit k jejímu odmítnutí podle 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., respektive dle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Je tomu tak proto, že zástupkyně stěžovatele k výzvě zdejšího soudu ve stanovené lhůtě nepředložila bezvadnou plnou moc prokazující její oprávnění zastupovat stěžovatele v řízení o kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2019, č. j. 3 Azs 230/2019 – 22), respektive stěžovatel neodstranil vady kasační stížnosti v souladu s výrokem III. usnesení č. j. 3 Azs 230/2019 – 10, přičemž by pro tyto nebylo možné v řízení pokračovat.

[6] Neboť zdejší soud pro uvedené důvody přistoupil k zastavení řízení o kasační stížnosti stěžovatele, nerozhodoval již o jeho návrhu na přiznání odkladného účinku této stížnosti, který ostatně přes výzvu zdejšího soudu stěžovatel nezdůvodnil, ani ve vztahu k němu neuhradil soudní poplatek (srov. výroky II. a IV. usnesení č. j. 3 Azs 230/2019 – 10).

[7] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. srpna 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu